

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Bonae, Eminentissimi S. R. E. Titulo S. Bernardi
Ad Thermas Cardinalis Presbyteri Opera Quotquot
hactenùs separatim edita fuerê Omnia**

Bona, Giovanni

Antverpiae, 1677

§. 31. Veri humilis descriptio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10805

§. XXXI.

Veri humilis descriptio.

Verè humilis ceteri debet, qui omni exaltatione superior est, & omni abjectione inferior: qui in excelsa loco positus, delatis sibi honoribus, & laudibus non extollitur: & ad infima projectus nunquam tanto contemptu, confusione, & ignominia affici potest, quin sibi persuadeat se multò deteriora mereri. Verè item humilis est, qui pro nihilo haberi cupit: qui non humilis, sed vilis in aliorum opinione esse desiderat, ita ut omnes credant patienter ab illo adversa tolerari non ex virtute, sed ex necessitate, quia nimirum ea evitare, vel impedire non potest. Si ipsum contingat in aliquo verbo vel opere labi, veniam petere ab his, qui praesentes fuerunt, non erubescit, si praesertim aut mendacium protulerit, aut de aliquo perperam pro humana fragilitate locutus sit: qua in re speciem quandam martyrii esse vir magnus edocuit. Simili modo si aliquid dixerit vel fecerit, ex quo ejus existimatio laedatur, de hoc quidem dolet quatenus offensa Dei est, gaudet autem de confusione, & contemptu sibi ex eo proveniente, cujus occasiones pacato animo amplectitur, nihil tamen scienter admittens, quo contemptibilis fiat. Si verba ejus innocenter prolata in sensum perversum trahantur: si illi, quos amat, in quibus confidit, in quos beneficia contulit, ipsum improbent, & persequantur, ejusque consortium fugiant: & si post multos labores non solum nullam mercedem recipiat, sed potius opprobriis afficiatur, nullo modo conqueritur, quia opera sua nihili aestimat, sui que contemptum avidius complectitur, quam reliqui omnes honorem, & gloriam. Ab omnibus derelictus confugit ad Deum, in quo reperit omne gaudium, & omne bonum. Quaecunque ad se pertinent, silentio premit, ad omne dedecus, & ignominiam animo paratus, tamquam mortuus, & sepultus cujus non extat memoria. Non majoribus tantum, & aequalibus, sed etiam inferioribus se subjicit, quò ad actus interiores semper, quo ad exteriores attentis circumstantiis, & salvà dignitate. Firmiter credit, se omnium hominum nequissimum esse, quia mala sua aliorum bonis comparat: tum seipsum considerat secundum ea quae ex se habet, alios verò ex donis Dei. Latere optat, omnium-

que fabula, & ludus esse: nec solum omni honore, & commodo; sed ipso etiam cibo, & potu, hominumque consortio se indignum putat: & si fortè aliis praeratur, pavet, confunditur, contristatur, se ineptum reputans, ac cujuscumque muneris incapacem. Haec est imago veri humilis, rudi penicillo expressa, ex qua poterit omnis Christianus perspicere, quam procul absit ab hac virtute, quam sectatoribus suis Christus tantoperè commendavit, factus pro nobis opprobrium hominum, & abjectio plebis. In hujus autem virtutis exercitatione nullum est periculum, si quis se minorem aestimet, quam revera sit. Grande verò malum horrendumque discrimen est, si se plus justo extollat, aut majorem putet, quam re ipsa sit. Sicut intrans per ostium, cujus superliminare demissum sit; si se nimis inclinaverit, nihil ei nocebit, sed si se vel transversi digiti spatio, plus quam ostii mensura patitur, crexerit, impinget & quassato capite collidetur: ita animae non nocet quantavis depressio, maximam autem perniciem illi afferet quaecunque vel minima exaltatio. Quare nemini non dico praepone, sed nec quidem componere debet, qui vult omne periculum superbiae evitare. Sic Christum Dominum imitabimur, qui cum Filius Dei esset, formam servi accepit, ut formam nobis traderet humilitatis.

§. XXXII.

Oportere humanam voluntatem Divinae subditam, & conformem esse.

Nullum donum gratius Deo, nullum sublimius sacrificium, quam seipsum Divinae voluntati integrè in omnibus subjicere, & conformare: nihil enim aliud excelsa illa Majestas requirit ab homine, nisi ut se exhibeat hostiam viventem, sanctam, acceptabilem, quam si quis ritè obtulerit, piè & religiosè litavit. In hac si quidem conformitate, & submissione non bona exteriora, non rem aliquam singularem; sed propriam voluntatem, proprium judicium, totumque hominem perfectò holocausto immolamus, nullà re exceptà, nullis praescriptis limitibus. Quoties ergo aliquid nostri in nobis est, toties à nobis exire, & nos deferere debemus, donec solus Deus in nobis sit, & ad omnia quae de nobis aeterna sua providentia decreverit, parati, & indifferentes inveniamur. Non enim perficiet in nobis